

Mámi milí rodiče

Jak jsem už uvedl na počátku, náš tatínek Václav se narodil 24. listopadu 1873 v osadě Dobry u Hodoova, fara Budisov. Podle jeho vyprávění byl nejmladším ze sedmi jedincůti sourozenci, které ani všechny neznal. Když se to zdálo neuvěřitelné, je to pravda. Měl sestra jednu rok života, když mu zemřel otec a matku vyprovodili na Budisovský hřbitov o pět let později. Tak zůstal tatínek naprosto pirokem. Žal smutno bylo v chalupě jen těžko lze si představit.

Starší sturženci byli většinou u cizích lidí na službě, někteří byli už dokonce ženati. Leda zůstal na chalupě sama matka, ale jak máim tatínek často vyprávěl, již od svých pěti let se musel žít skoro sám. Šzala si jej přivez - snad tetu, z vedlejší obce Hodoova - ani ne tak z vřtprásků jako spíše z vyprávělosti, za pasáka stobytka, pohánka a kovář na co jisti. Tam při hospodáření musel brzy i sám pohlížet, jezdit s nimi, ba i orat. Když jel na pole, dostal p. p. jen komek chleba, nebo nějakého placku, který snědl sotva dojel na pole. To lepší na tom byli ti voři, kterým o svacíně předložil máim peníze, zatím on byl stále o hladu. Ne tu obna tatínek vzpomínal vždycky se smutkem, a Hodoově chodil taky do školy, ovšem jenom tehdy, když nebyla pro něj nějaká práce a to bylo hlavně v zimě. Přes tyto strizele a nedostatky se vlastní pilí vyrovnával s ostatní spolužáky, a ten také ze školy vyšel. Žal smutno potom jisti zůstal s Hodoově u tety a strizele, který byl jeho poručníkem, čili formidrem, jak se říká v h. - kolo, nevim, ale sluhou zůstal i v pozdějších letech, jak nám to prozrazuje jeho pracovní poukaz, který tatínek opatroval až do své smrti. Je to "čelední knížka", která mu byla vypsána v jeho 18 1/2 roků a obci Hodoově.

Ta je máim svědkem a přírodem.